

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»
Кафедра індоєвропейських мов

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали другої міжнародної науково-практичної конференції
Рівне, 24 лютого 2017 року

*Присвячується 25-річчю факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

Рівне
2017

ББК 81.0

С 91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоевропейських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 24 лютого 2017 року, Рівне. – 341, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 3 від 23.02.2017 р.).

До збірника увійшли матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

**СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ
ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

*С.А. Белова
Рівне*

**КОНЦЕПЦІЯ КОМПЛЕКСНОГО НАВЧАННЯ У ПРАКТИЦІ
БРЕМЕНСЬКИХ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ШКІЛ ПОЧ. ХХ СТ.**

Постановка проблеми у загальному вигляді Реформа вітчизняної освіти актуалізує звернення до ефективних форм навчання та виховання, розроблених у педагогічних концепціях минулого. Теорія і практика гуманістичних педагогічних систем початку ХХ ст., насамперед досвід Бременських експериментальних шкіл 20-х рр. (Л.Гурліт, Г.Шарельман, Ф.Гансберг), пропонує ефективні форми і методи навчання, які можуть бути творчо адаптовані до сучасної школи.

Стан розробки проблеми Діяльність німецьких педагогів і практику Бременських експериментальних шкіл в цілому активно вивчали відомі вітчизняні науковці 20-х рр. ХХ ст. (М.Даденков, С.Пастернак, О.Готалов-Готліб, О.Музиченко). Друга хвиля уваги вітчизняних науковців (В.Лозова) до окремих аспектів теорії і практики бременців виникає в останні роки, але має переважно фрагментарний характер, недостатньо відома сучасному вчителю. Водночас німецька педагогіка (К.Ганн, П.Хайткемпер, Г. Купманн) активно вивчає і впроваджує у шкільну практику ефективний досвід бременських педагогів, починаючи з 80-х рр. ХХ ст. [10; 11].

Метою даної наукової розвідки є дослідження концепції комплексного навчання у Бременських експериментальних школах 20-х рр. ХХ ст.

Для педагогів-реформаторів к. ХІХ- поч. ХХ ст. стає основоположним принцип, запропонований Е.Кей, – «vom Kinde aus» (виходячи з дитини) [5; 36]. Системно-ціннісне ставлення до дитини у практиці Бременських шкіл реалізується шляхом максимального врахування специфіки особистості, яка визначає напрям та принципи побудови навчально-виховного процесу. Як і

М.Монтессорі, педагоги Бременської школи поділяють ідею Ж.Ж.Руссо, що першими вчителями філософії є «наші ноги, руки та очі» [6; 138]. Однак конкретні шляхи втілення цього принципу М.Монтессорі і педагогами – бременцями суттєво відрізняються. Процес пізнання як активної самостійної діяльності дитини (зовнішньої і внутрішньої), на їхню думку, вимагає повної свободи дитини, коли її знання виникають із запитань про навколишнє: конкретний характер мислення дитини зумовлює необхідність постійної опори на її повсякденний досвід, що сприяє збереженню інтересу та активності у навчанні. Подібні погляди поділяє С.Гессен, який акцентує на необхідності максимального наближення навчання до природного шляху, коли людина набуває перших, найголовніших знань про світ саме таким чином – від батьків та навколишнього, поступово розширюючи його зміст: сім'я – шлях до школи – школа – вулиця – місто – батьківщина. С.Гессен ототожнює спонтанний характер мислення дитини та первісної людини: світ сприймається ними у вигляді ізольованих явищ, фрагментів, причини яких містяться у них самих. Оскільки дитина не здатна піднятися до розуміння системності світу, вона створює власну систему, центром якої є вона сама. Відповідно до цього завданням вчителя є не лише надати цікаві факти, щоб заохотити дитину до пізнавальної діяльності, а й організувати фрагментарні знання у певну систему, знаходити у випадкових явищах проблему, що є справжнім початком пізнання [2; 279-281].

Особливістю нової дидактики Бременських педагогів (подібну ідею відстоює і Дж.Дьюї) є прагнення організувати процес навчання навколо дитини як центру, поступово збільшуючи радіус кіл для залучення її до загальнокультурних проблем людства, формування справжнього наукового світогляду. З цією метою у практиці бременських шкіл активно використовується комплексне (Gesammtunterricht), або, за визначенням Г.Шарельмана, «надпредметне» навчання – це система навчання, що поєднує матеріал з різних наукових галузей навколо певних тем (комплексів) і

організується як поступове ускладнення та вдосконалення життєвого досвіду дітей, навичок самостійної праці (індивідуальної та колективної) [8; 46].

Вперше методика комплексного викладання була запропонована П. Карпант'є 1867 р. у французьких виховних будинках. У 1885 р. видано дослідження Ф.Юнга «Сільська праця як життєвий комплекс», присвячене цієї проблемі. Наприкінці XIX – початку XX ст. ідея комплексного навчання відстоюється Ф.Кенігсбауером, О.Шмідтом. Активному втіленню комплексного викладання сприяли ідеї Б.Отто, О.Декролі, Дж.Дьюї та ін. У 1901 р. Лейпцігська педагогічна спілка, високо оцінюючи комплексне навчання, пропонує розповсюдити його й на середні класи. Саме активність дитини як основа інтересу лежить в основі концепції «центрів інтересу» О.Декролі і А.Фер'єра. Цілісну концепцію комплексного навчання створює Б.Отто, який бачить його значення у духовному зростанні особистості, задоволенні природної допитливості дитини, вихованні толерантності у процесі вільного спілкування, створенні цілісної картини світу шляхом інтеграції наукових знань [3; 12]. Методику комплексного навчання як засобу формування цілісної картини світу широко застосовували педагоги – реформатори початку XX ст. (Г.Гаудіг, П.Денглер, Г.Кершенштейнер).

На думку дослідника реформаторської педагогіки Е.Іванова, комплексне викладання є докорінною реформою традиційної предметної системи, спробою знайти більш життєві та раціональні дидактичні методи. Він виділяє наступні форми комплексного навчання:

1. *форма асоціацій* – побудова комплексу на зовнішньому зв'язку окремих явищ, що виникають у дітей завдяки асоціації (Б.Отто, О.Шмідт, А.Істель);
2. *концентрація* шкільної та позашкільної діяльності учнів *навколо* одної *теми* чи *явища*. Ця форма припускає безліч варіантів:
  - концентрація шкільної та позашкільної діяльності учнів навколо одної теми один раз на тиждень (П. Денглер);
  - концентрація навколо однієї теми не лише навчальних предметів, але й різнобічної діяльності дітей (А. Крузе);

- *комплексний урок-бесіда* навколо одної *теми*, обраної учнями, 3-4 рази на тиждень (Б. Отто);

3. *кореляція* – організація навчальної діяльності, яка корелює різноманітну активність учнів з вирішення життєво важливих теоретичних і практичних питань без втручання педагога (Дж.Дьюї, Е.Коллінгс, К.Уоткінс) [4, 13].

Особливою формою комплексного навчання, на нашу думку, є система викладання, вперше запропонована у школах Болгарії, побудована на теорії рекапітуляції, як концентрація загальноосвітньої праці навколо окремих етапів розвитку людства. Ця форма лежить в основі навчання «за епохами» у вальдорфських школах Р.Штейнера: принцип «занурення» учнів у навчальний предмет протягом кількох тижнів, з його погляду, сприяє продуктивному вживанню дітей у певний матеріал [9; 48]. Викладання «за епохами» також є однією з форм навчальної діяльності в експериментальних Бременських школах.

Педагоги-бременці віддають перевагу комплексному навчанню за рахунок послідовності та системності традиційного викладання. Його перевагами вони вважають: природність подібного шляху освіти, збереження тісного зв'язку з навколишнім, відповідність потребам дитини у всебічному висвітленні певної проблеми. Комплексне викладання, тісно пов'язане з переживаннями дітей, бере до уваги дитячий інтерес до навколишнього, допомагає організувати освітній процес як встановлення тісного зв'язку дитини, природи та культури, розширює світогляд, сприяє формуванню цілісної картини світу, має широке виховне значення, оскільки не протистоїть дитини як предметна система освіти, а є природним продовженням її інтересів, якнайкраще сприяє всебічному розвитку і соціалізації особистості. Зазначаючи природність комплексного викладання, Ф.Гансберг спирається на ідеї Дж. Дьюї про необхідність привести школу у відповідність із життям. На думку Ф.Гансберга, саме єдність Всесвіту, який водночас підкоряється математичним, історичним, фізичним та іншим законам, зумовлює перебудову системи освіти. «Навчання на дійсності»

(«Schulwircklichkeit» – термін Ф.Гансберга) протистоїть систематичному навчанню у традиційній школі, розрахованому на пасивно-репродуктивні засоби навчання [1; 48].

Головним методологічним принципом нової школи Ф.Гансберг вважає набуття навичок самостійної дослідницької праці з метою формування наукового світогляду: спостереження за світом, вміння мислити, аналізувати, систематизувати явища. Для педагога не є серйозною перешкодою, що у подібному самостійному пошуку дитина отримає лише маленьку частку знань, – але вони залишаться в неї назавжди. До того ж подібним шляхом можна пробудити спрагу до знань, вміння глибоко проникати у сутність явища, що стає основою справжніх знань. На відміну від Г.Шарельмана Ф.Гансберг приділяє більше уваги організуючій ролі вчителя у формуванні наукового світогляду особистості: безпосередній інтерес дитини до будь-якого явища має бути основою не тільки подальшого живого процесу пізнання, що відстоює Г.Шарельман, а й повинен підніматися до рівня абстрактного мислення [1; 49].

Значення комплексного навчання у педагогічній діяльності Бременських вчителів також полягає у наступному:

- подоланні дистанції між навчальним матеріалом, віддаленим від дитини, та її безпосереднім оточенням;
- створенні цілісної картини світу шляхом поєднання різнобічного навчального матеріалу, встановленню міжпредметних зв'язків;
- розвитку і вдосконаленні безпосереднього дитячого досвіду у процесі навчання;
- збереженні інтересу до навчання, радості пізнання, яку отримають учні у процесі самостійної праці;
- органічному поєднанні навчання і виховання (виховання навичок спільної роботи у колективі, вміння встановлювати стосунки з іншими, усвідомлення себе частиною спільності, розвитку

морального та естетичного почуття, творчої активності та самостійності учнів).

У Бременських експериментальних школах комплексне викладання є засобом відмови від одноманітності традиційних форм викладання, тому комплексний метод використовується у численних комбінаціях і варіантах, природному поєднанні усіх видів дитячої *діяльності* (розумової, фізичної, духовної, моральної та ін.), її різних *форм* (індивідуальна, групова, колективна). Педагоги Бременської школи пропонують розроблену методику організації комплексного навчання:

- концентрація навчальних предметів навколо однієї теми у розповіді вчителя, що дозволяє досліджувати впродовж навчального року досить об'ємні теми («Подорож навколо світу», «Історія тисячолітнього дуба в Гасбрусі»). Художнє оповідання вчителя, як обрамлення, організує різноманітний матеріал в єдине ціле, викликає інтерес учнів, захоплює до спільної енергійної праці;
- поєднання різних видів самостійної діяльності учнів навколо однієї теми («День народження» – вільні твори та малюнки, «Нива» – вільні твори, малюнки, пісні, доповіді, праця з довідковою літературою);
- застосування різних видів самостійної діяльності учнів навколо широкої комплексної теми, що поєднує матеріал з різних наукових галузей («Подорож до Америки», «Подорож до Шанхаю»).

Як природне продовження комплексного навчання педагоги-бременці використовують метод проектів, перевагою якого, на їх думку, є органічне поєднання інтересів дитини з активним пізнанням навколишнього.

Найскладніший вид проекту, над яким 6 клас працював півроку, охоплював велику кількість навчальних предметів (мову, літературу, географію, історію, фізику, етику, естетику, малювання) і виконував безліч навчальних і виховних цілей, – це запропонована Г.Шарельманом комплексна тема «Подорож до Шанхаю». Проект поєднував різні види

навчальної діяльності: збір, обробку матеріалу, вільні твори, малювання, виготовлення моделей. Він сприяв максимальному наближенню навчання до життя, збагаченню власного досвіду школярів: оскільки необхідною умовою дослідження педагог вважав достовірність інформації, посилення на її джерело, тому учні самостійно збирали матеріал не тільки в довідковій літературі, а й безпосередньо з життя (екскурсії в порт, до пароплавської кампанії). Організація відповідних учнівських комісій, що розподіляли види праці, обирали найкращі твори, готували підсумкову виставку, здійснювали контроль за виконанням дослідження, сприяла органічному поєднанню самостійної індивідуальної та колективної діяльності на всіх етапах виконання проекту. Свою участь у проекті педагог оцінює як «найменшу»: навіть розв'язання непорозумінь та спірних питань було доручено класному колективу, і тільки при справжній потребі вчитель допомагав порадою чи вказівкою. Саме відсутність будь-якого примусу, збереження самостійності та інтересу учнів Г.Шарельман вважає найважливішою умовою успішного завершення складного дослідження [7; 56].

Аналіз педагогічної спадщини Бременських діячів дозволяє встановити головні методичні прийоми організації комплексного навчання: опору на безпосередній інтерес дітей до навчального матеріалу чи виду діяльності; опору на власний досвід дитини та поглиблення його у процесі навчання; поступове ускладнення навчального матеріалу та форм учнівської діяльності; використання різних форм індивідуальної, групової праці та спільної діяльності класного колективу.

Таким чином, дитиноцентризм як вихідний принцип Бременської педагогічної системи зумовлює тісне поєднання навчальних і виховних завдань на усіх рівнях комплексного навчання, організацію завдань таким чином, щоб учні набули навички активної самостійної праці, відчували себе частиною спільності – класу, міста, батьківщини або людства в цілому впродовж його існування.

Водночас слід зазначити, що впровадження комплексного навчання у школі, незважаючи на його численні завоювання, гальмується через суттєве ускладнення праці вчителя: йому слід відмовитись від численних стандартів і звичних прийомів. Саме органічне поєднання вчительського досвіду, знань та творчого пошуку з інтересами дітей є єдиним шляхом для успішного втілення шкільної реформи.

Перспективи подальших науково-методичних розвідок ми вбачаємо в залученні вчителів-практиків, кращих методистів до глибокого вивчення і популяризації плідних завоювань гуманістичної педагогіки минулого, розробці загальних рекомендацій для вчителів щодо перших кроків на шляху впровадження ефективних методик навчання. Водночас, слід зазначити, що застосування подібного досвіду вимагає не сліпого копіювання, але творчого засвоєння основних методологічних прийомів видатних педагогів, що безумовно залежить від креативних здібностей самого вчителя, його здатності адаптувати подібний досвід до умов сьогодення.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гансберг Ф. Педагогика. Призыв к самостоятельности в преподавании / Ф.Гансберг; [пер. З. Журавской]. – Изд. 2-е. – Петроград: Госуд. изд-во, 1921. – 188 с.
2. Гессен С. Основы педагогики. Введение в прикладную философию/ С.Гессен . – М.: Школа – Пресс, 1995. – 448 с.
3. Зеленко А. Современные реформаторы воспитания и образования: Б. Отто и его школы взаимного обучения / А.Зеленко // Свободное воспитание. – 1911/1912. – №2. – С. 6-34.
4. Иванов Е. Свободное воспитание как педагогическое направление в Западной Европе в первой трети 20-го в.: автореф. дисс... канд. пед. наук: 13.00.01./ Е.Иванов – СПб, 1996. – 20 с.
5. Кей Э. Век ребенка /Э.Кей. – М.: Изд-во В. Саблина, 1906. – 316 с.

6. Руссо Ж.-Ж. Пед. сочинения: в 2 т. / Ж.Ж.Руссо. – М.: Педагогика, 1981. – Т. 1. – 656 с.
7. Шарельман Г. Трудова школа / передмова, ред. С.Пастернака. – К.: Державне видавництво, 1921. – 99 с.
8. Шарельман Г. Золотая родина. Руководство по наглядному обучению и отечествоведению / Г.Шарельман. – М.: Издание Литературно-издат. секции, 1919. – 89 с.
9. Штейнер Р. Методика обучения и предпосылки воспитания / Р. Штейнер. – М.: Парсифаль, 1994. – 80 с.
10. Heitkamper P. Die Kunst erfolgreichen Lernens / P. Heitkamper. – Paderborn, 2000. – 335 s.
11. Koopmann H. Kreativitat als Grunderfahrung des Selbstwertgefuhls / H. Koopmann – Leipzig, 1996. – 408 s.

Д.О. Бігунов
Рівне

ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНУ «КОМУНІКАТИВНА НЕВДАЧА»

Термін «комунікативна невдача» найчастіше зустрічається в спеціалізованих дослідженнях, які пов'язані з оцінкою результату комунікативного акту, і, традиційно, розглядається як повне або часткове нерозуміння висловлювання партнером по комунікації, тобто нездійснення або неповне здійснення комунікативного наміру мовця [1, 64-66; 3, 31].

Проблемі комунікативних невдач присвячена велика кількість робіт як вітчизняних, так і зарубіжних лінгвістів (Б.Ю. Городецького, Х.П. Грайса, Дж. Остіна, Є.В. Падучевої та ін.), хоча називають вони це явище по-різному.

Так, Б.Ю. Городецький дає подібне визначення комунікативної невдачі, трохи уточнюючи характер недосягнутої мети: «Комунікативна невдача в широкому сенсі – будь-яка комунікативна невдача, тобто будь-який випадок, коли за допомогою мовленнєвої дії не досягається його практична мета. Комунікативна невдача у вузькому сенсі: комунікативна

ЗМІСТ

**СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ
КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ****Замашна С. М., Верьовкіна О. Є.**

Бінарний аналіз поведінки американців і британців

(на матеріалі робіт Б. Брайсона) 7

Лялька О. І., Воробйова І. А.

Вираження концепту «страх» у романі Томаса Гарріса «Hannibal Rising» 11

Самборская И. Н.

Фразеологичность семантики как проявление индивидуального

в значении языкового знака 21

**СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ
ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ****Бєлова С. А**

Концепція комплексного навчання у практиці Бременських

експериментальних шкіл початку ХХ століття 26

Бігунов Д. О.

До проблеми визначення терміну «комунікативна невдача» 34

Бігунова С. А., Зубілевич М. І.

Семантична характеристика словотворчої бази антропонімів..... 37

Богачик М. С.

Формування та стилістичні особливості комп'ютерного сленгу

в англійській мові 42

Василькевич С. С.

Неологізми у мові політичної комунікації 45

Вовчук Н. И.

Единичные способы окказионального словообразования в русской поэзии

конца ХХ века..... 54

Воробйова Л. М., Наумюк В. М.

Епіграф як інтертекст (на матеріалі новелістики Е.А. По) 59

Dzhava I.

Das Dämonische. Benjamins Aufsatz zu Goethes Wahlverwandtschaften..... 66

Івашкевич Е. Е.	
Психологічний зміст перекладацьких рішень.....	69
Карашевич А. В.	
Фразові дієслова як феномен англійської мови	80
Касаткіна-Кубишкіна О. В.	
Особливості використання лайливої лексики у ЗМІ (на матеріалах англомовних видань).....	85
Кірея А. І.	
Функціонально-стилістичні особливості антропонімів роману Дж.Р.Р. Толкіна «Гобіт, або Туди і Звідти».....	89
Левчук П. Г.	
Порівняльний аналіз удосконаленої пропозиції стандарту УМІ з сертифікаційними екзаменами польської мови як іноземної та елементами стандартів інших мов.....	99
Мандзюк Б. Р.	
Лінгвістичні засоби вираження соціального статусу (на матеріалі фільмів «My Fair Lady» та «Titanic»)	112
Панькова Т. В.	
До питання про квеситивний мовленнєвий акт	117
Приходько В. Б.	
Інтертекстуальність як діалог оригіналу та перекладу	120
Сербіна Т. Г.	
Парцеляція як один із експресивних синтаксичних засобів мови газет.....	122
Сологуб А. М.	
До питання про поняття «стереотип»	128
Стешина А. І.	
Реклама як особливий вид креолізованого тексту.....	132
Фрідріх А. В.	
Лінгвокогнітивні аспекти американського політичного сленгу	138
Шостак О. О.	
Риторика як літературознавча методологія.....	147

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Бойко Н. Г.	
Впровадження особистісно орієнтованого підходу у навчанні іноземної мови.....	154

Боровець О. В. Формування комунікативної компетентності молодшого школяра у процесі вивчення предметів освітньої галузі «Мови і літератури»	164
Гронь Л. В., Саврас Л. З. Формування вмінь англомовного писемного мовлення учнів старшої школи	168
Kindrat N. The problem of evaluation of lexical tasks in teaching vocabulary.....	171
Михальчук Н. О., Набочук О. Ю. Фасилітація розвитку екологічної субкультури учнів у старшому шкільному віці	176
Мороз Л. В. Зв'язок мови і культури як важливий чинник при підготовці занять з іноземної мови	199
Олександрова Г.М. Візуалізація як невід'ємний конститuant принципу наочності у навчанні іноземній мові студентів економічних спеціальностей	205
Трофімчук В. М. Застосування методу навчальних станцій у викладанні англійської мови у ВНЗ	207
Турченко І. С. Використання технології «Team teaching» для забезпечення професійної підготовки майбутніх вчителів	213
Федоришин О. П. Метод <i>case study</i> у методиці навчання іноземних мов.....	216
Kharlay O. By Learning You Will Teach, By Teaching You Will Learn: Engaging Activities For Different Learning Styles	222

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ MOVHOЇ ПІДГОТОВКИ CТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Антоненко Н. Є. Використання подкастів при викладанні англійської мови.....	223
Вєтрова І. М. Готовність до автономності у навчанні студентів-майбутніх вчителів англійської мови	227

Гронь Л. В. Європейський мовний портфель як компонент сучасного НМК з іноземної мови у вищій школі.....	233
Губаш О. П. Інноваційні методики навчання та управління навчальним процесом	237
Кочубей О. С. Особливості підготовки викладачів перекладу в мовному вузі.....	244
Мелоні Тімоті Данте Origins and Development Of EAP (English for Academic Purposes)	253
Постоленко І. С. Переваги онлайн та гібридних курсів під час вивчення англійської мови ...	268
Smirnova M.L. Die neuen Medien und die Motivation im Fremdsprachen-unterricht	271
V. Fedoryshyna Higher education in Ontario: present	279

СЕКЦІЯ 5. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Антюхова Н. І., Яцюрик А. О. Структура творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземної мови: психологічний аналіз та особливості розв'язання проблеми	290
Івашкевич І. В. Проблема професійної компетентності юриста та шляхи її розв'язання.....	302
Ivashkevych E.Z. Semantic Analysis of Social Intellect of the Person	314
Михальчук Н. О., Чала Ю. М. Психологічні механізми дискурсу поетичних творів Філіпа Морена Френо	322
Перішко І. В., Мамчур І. С. Відмінності лексичних одиниць специфічних для американського чи британського варіантів англійської мови	333
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	338